

rep.nr.

2011/482

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL**ARREST****OPENBARE TERECHTZITTING VAN 17 FEBRUARI 2011**

7e KAMER

**SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk
gedeeltelijk definitief en heropening van de debatten**

in de zaak:

1. H R
eerste appelland,
2. G E - D A - H R
feitelijke vereniging, met zetel te 3300 TIENEN, Dennenstraat 15, tweede
appelland,
beiden vertegenwoordigd door mr. LYSSENS K. loco mr. VANDEBROEK
Romain, advocaat te 3000 LEUVEN, J.P. Minckelersstraat 33

tegen:

1. **RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID**, openbare instelling, met
zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, eerste geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. DAVIDTS Christine, advocaat te 3020
HERENT, Bijlokstraat 190
2. G E A - H R
tweede
geïntimeerde, met als raadman mr. BREMS Patrick, advocaat te 2110
WIJNEGEM, Marktplein 7, die niet verschijnt
3. D A
derde geïntimeerde, met als raadman mr. BLOMMAERT Dirk, advocaat te
2018 ANTWERPEN, Anselmostraat, 2, die niet verschijnt.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R. 1010/89 en A.R. 2462/89).
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 13 juli 1994;
- het verzoek tot herinschrijving van deze zaak op de algemene rol, neergelegd ter griffie op 31 januari 2008 (art. 730, § 2, a), Ger. W.);
- de ter griffie van dit hof neergelegde conclusies;
- de voorgelegde stukken.

De appellanten en de eerste geïntimeerde hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 20 januari 2011, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

Op 30 oktober 1986 vroegen de heren H , G en D inschrijving bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (hierna genoemd de RSZ), als feitelijke vereniging FV D.H.G.-trans.

Op 26 augustus 1987 richtten dezelfde personen de BVBA DHG Trans International op, die op 24 april 1989 door de Rechtbank van koophandel te Leuven failliet werd verklaard.

Op 24 oktober 1988 deed de heer R als lasthebber van de feitelijke vereniging (hierna genoemd de FV) aangifte bij de RSZ voor het derde kwartaal 1988.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 28 maart 1989 vorderde de RSZ voor de Arbeidsrechtbank te Leuven betaling door de FV en de heren G , D en H van 308.198 BEF (7.640,03 EUR) achterstallige bijdragen en opslagen, te vermeerderen met de wettelijke intrest op 275.160 BEF (6.821,04 EUR) vanaf 31 januari 1989 tot de dag der algehele betaling.

Hij vorderde tevens de veroordeling van de FV en voornoemde heren tot de kosten van het geding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met inleidende dagvaarding van 25 juli 1989 vorderde de RSZ voor de Arbeidsrechtbank te Leuven betaling door de FV en de heren G , D en H van 180.269 BEF (4.468,75 EUR) achterstallige bijdragen en opslagen,

te vermeederen met de wettelijke intrest op 162.895 BEF (4.038,06 EUR) vanaf 31 mei 1989 tot de dag der algehele betaling.

Hij vorderde tevens de veroordeling van de FV en voornoemde heren tot de kosten van het geding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

c.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 29 juni 1989 stelde de heer D in de hypothese dat de vordering van de RSZ toelaatbaar en gegrond zou zijn, een vordering in vrijwaring in tegen de heren G en H.

Met dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring van 8 september 1989 vorderde de heer D dat de BVBA Transtar hem zou vrijwaren tegen elke veroordeling die tegen hem zou uitgesproken worden op vordering van de RSZ, in hoofdsom, intrest en kosten.

d.-

Met vonnis van 4 oktober 1993 voegde de arbeidsrechtbank beide zaken samen. Zij verklaarde zij de vordering ten opzichte van de heren H, G en D en ten opzichte van de BVBA Transtar ontvankelijk en de vordering ten opzichte van de FV onontvankelijk. De debatten werden heropend teneinde de RSZ toe te laten een volledig dossier neer te leggen.

Uit het vonnis van 21 februari 1994 leidt het arbeidshof af dat de arbeidsrechtbank in werkelijkheid de vordering ten opzichte van de BVBA Transtar niet ontvankelijk verklaarde, en de vordering ten opzichte van de FV wel ontvankelijk.

e.-

Met vonnis van 21 februari 1994 verklaarde de arbeidsrechtbank de hoofdvordering gegrond en veroordeelde zij de heren H, G en D en de FV solidair tot betaling van de gevorderde bedragen en intrest.

De beslissing over de kosten en de andere betwistingen werd aangehouden en de zaak werd voor het overige naar de rol verwezen.

f.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 13 juli 1994 stelden de heren H en de FV hoger beroep in tegen dit vonnis. Zij vorderden dat het arbeidshof het bestreden vonnis zou vernietigen en opnieuw recht doende, de oorspronkelijke vordering van de RSZ onontvankelijk, minstens ongegrond zou verklaren.

g.-

De RSZ vermeldt dat het vonnis van 21 februari 1994 op 17 januari 1996 werd betekend aan de heren G en D en aan de BVBA Transtar. Een akte van betekening wordt niet voorgebracht.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

A. De oorspronkelijke hoofdvordering

1. De gevorderde socialezekerheidsbijdragen, bijdrageopslagen en intrest

De heer H en de FV concluderen tot de ontontvankelijkheid, minstens ongegrondheid van de oorspronkelijke vordering van de RSZ op grond van het argument dat de FV vanaf augustus 1987 feitelijk onbestaande was en haar activiteiten had overgedragen aan de op 26 augustus 1987 met dezelfde vennoten opgerichte BVBA DHG Trans International, die vanaf 1 april 1987 actief was tot aan de datum van haar faillissement.

Indien de heer H en de FV argumenteren dat de FV sinds augustus 1987 niet langer bestond en haar activiteiten werden overgenomen door de BVBA DHG Trans International, dienen zij van deze bewering het bewijs te leveren.

Artikel 870 Ger.W. bepaalt inderdaad dat iedere partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert; bovendien bepaalt artikel 1315 tweede lid BW dat wie beweert bevrijd te zijn, het bewijs moet leveren de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

De heer H en de FV leveren niet het bewijs van het feit dat de activiteiten van de FV werden overgenomen door de BVBA DHG Trans International.

Dit bewijs wordt niet geleverd door het enkele feit dat de laatstgenoemde BVBA dezelfde vennoten heeft als de FV en gelijkaardige activiteiten, met name het vervoer van goederen.

Dat de FV ontbonden zou zijn wordt niet enkel ondersteund door enig bewijskrachtig element, maar bovendien tegengesproken door het feit dat alleszins namens de FV nog een aangifte bij de RSZ werd gedaan met betrekking tot het derde kwartaal 1989.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank in het bestreden vonnis oordeelde dat uit geen enkel stuk blijkt dat FV ontbonden werd of werd omgevormd tot de BVBA DHG Trans International.

De oorspronkelijke hoofdvordering van de RSZ is bijgevolg wel degelijk toelaatbaar.

Met betrekking tot de gegrondheid van deze vordering, formuleren de heer H en de FV geen (verdere) bemerkingen, zodat het bestreden vonnis bevestigd kan worden.

2. De gevorderde intrest

Ten onrechte vorderen de heer H en de FV dat het arbeidshof de door de RSZ gevorderde intrest zou matigen daar de RSZ in de procedure een lakse houding zou aangenomen hebben door veertien jaar te wachten alvorens de zaak opnieuw te laten vaststellen.

Klaarblijkelijk beroepen zij zich op de figuur van de rechtsverwerking.

Men spreekt van rechtsverwerking wanneer de titularis van een subjectief recht door toedoen van zijn eigen gedragingen een recht geheel of gedeeltelijk verliest omdat het verder uitoefenen ervan strijdig is met de voorheen ingenomen houding.
(vgl. W. VAN EECKHOUTTE, *De rechtsverwerking in het arbeidsovereenkomstenrecht*, *Soc. Kron.* 1990, 233)

De leer van de rechtsverwerking wordt niet aanvaard als rechtsbeginsel, omdat het B.W. de mogelijkheid openlaat, binnen de grenzen van de verjaring, een contractueel recht niet onmiddellijk uit te oefenen.
(vgl. Cass. 17 mei 1990, *Pas.* 1990, I 1061)

Het loutere stilzitten is alleszins niet voldoende om rechtsverwerking te doen intreden.

Het stilzwijgen moet omstandig of gekwalificeerd zijn, d.w.z. dat het, gelet op de begeleidende omstandigheden, bij de wederpartij het gerechtvaardigd vertrouwen doet ontstaan dat de rechthebbende zijn recht of bevoegdheid niet zal uitoefenen.
(vgl. A. VAN OEVELEN, "Afstand van recht en rechtsverwerking in het individuele arbeidsovereenkomstenrecht" in M. RIGAUX (ed.), *Actuele problemen van het arbeidsrecht 4*, Maklu, Antwerpen-Apeldoorn 1993, 64)

In voorliggende betwisting vindt het arbeidshof in de houding van de RSZ geen elementen die toelaten vast te stellen dat uit het feit dat de RSZ gedurende lange tijd gewacht heeft om de procedure te activeren, dergelijk gekwalificeerd stilzwijgen zou kunnen worden afgeleid.

In dit verband moet worden opgemerkt dat uit de stukken van de RSZ blijkt dat in 1996 de RSZ aanvaardde de gedwongen uitvoering te schorsen en betalingstermijnen toestond, waarna gedurende enige tijd afbetalingen werden verricht.

Bovendien moet worden opgemerkt dat niets de heer H en de FV belette om zelf de procedure te activeren. Het enkele feit dat het niet activeren van de procedure tot gevolg had dat de intrest blijft verder lopen, maakt dat zij hierbij wel degelijk belang hadden.

B. De oorspronkelijke vorderingen in vrijwaring

Met toepassing van artikel 1068 Ger.W. wordt door het ingestelde beroep het gehele geding aanhangig gemaakt bij het hof, en derhalve ook de onderdelen waarover de eerste rechter nog niet definitief beslist had.

De zgn. verruimde devolutieve werking van het hoger beroep wordt toegepast wanneer hoger beroep wordt ingesteld tegen één of meerdere uitspraken van de eerste rechter, op een tijdstip waarop die rechter nog niet over het geheel van de processtof die hem was voorgelegd een eindbeslissing heeft geveld. Wanneer dan hoger beroep wordt ingesteld dan worden alle nog niet door de eerste rechter beslechte geschilpunten aan de rechtsmacht van de eerste rechter onttrokken en overgeheveld naar de appelrechter.

(vgl. P. TAELEMAN, "De devolutieve werking van het hoger beroep", in: *Vlaamse Conferentie bij de Balie te Antwerpen, Meester van het proces, topics gerechtelijk recht*, Larcier, Gent, 2010, 226)

Ten gevolge van de relatieve werking van het hoger beroep komt het geschil slechts voor de appelrechter binnen de grenzen getrokken door het hoger beroep.
(vgl. Cass. 23 oktober 2000, *Arr. Cass.* 2000, 571)

Enkel de geschilpunten die via een eindbeslissing werden beslecht in een vonnis of een vonnis alvorens verder recht te doen en waartegen geen hoger beroep werd ingesteld, vallen buiten de rechtsmacht van de appelrechter.
(vgl. Cass. 11 februari 2000, *Arr. Cass.* 2000, 111)

In voorliggende betwisting heeft de eerste rechter geen uitspraak gedaan over de vorderingen tot vrijwaring. Aan partijen dient dan ook de gelegenheid te worden geboden hieromtrent standpunt in te nemen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Heropent de debatten teneinde partijen de gelegenheid te geven standpunt in te nemen over de in eerste aanleg gestelde vorderingen tot vrijwaring;

Zegt dat partijen hierover zullen worden gehoord op de openbare terechtzitting van **17 november 2011 om 14u** voor een gezamenlijke pleitduur van 30 minuten.

Houdt de beslissing met betrekking tot de kosten aan.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Jean-Marie BOULOGNE,
Hedwig SILON,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,

griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Hedwig SILON

Jean-Marie BOULOGNE

Daniel RYCKX

De heer Jean-Marie BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door Daniel RYCKX, raadsheer, voorzitter en Hedwig SILON, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-arbeider.

S. Van der hoeven, griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 17 februari 2011 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Daniel RYCKX

